

BIJME TAK, ABY TO BOLELO

Podzimní události kolem litvínovského Janova byly významné:
rasistům se skrze proti-romské aktivity v Česku poprvé podařilo oslovit místní lidi.
Jednalo se o jejich lokální politické vítězství.
Proto je namístě věnovat dění kolem Janova pár poznámek.

⇒ Útok fašistů směřoval v Litvínově proti čtvrti, která je *produktem pasti chudoby* a těch, kdo z této pasti dovedou *vydobýt zisk*, ať se jedná o podnikatele legální (realitní kanceláře, které do Janova Romy sestěhovávaly), nebo nelegální (janovské lichváře a mafiány). Pro rasisty byl Janov atraktivním cílem kvůli svým neromským obyvatelům jako potenciálním snadno získaným sympatizantům, rozhodně ale *není* jediným podobným ghettem v Česku: v dalších jsou separováni pouze Romové, jinde jsou na jedno místo odklizeni romští i „neromští“ chudí, důchodci a zdravotně postižení (například lokalita „Masokombinát“ v Kladně).

⇒ Etnické/rasové/kulturní hledisko nám jako klíč k janovské situaci nepomůže: je potřeba porozumět vnitřní *sociální skladbě* Janova. Sestěhovaní obyvatelé Janova jsou sice většinou vyloučeni ze soukolí oficiální námezdní práce, ale pořád jsou součástí kapitalistických společenských vztahů: žijí pod diktátem svých „vlastních“ romských bossů, šéfů, překupníků, mafiánských struktur. Proti *těmto hierarchiím* je třeba vést útok v první řadě.

⇒ Dělnická strana nemá s dělnickou věcí společného nic. Zájmem pracujících je stát se kolektivní silou, která nám pomůže podmínkám, v nichž žijeme, čelit. Fašisté si naproti tomu vybírají ty nejslabší části „lidí dole“, aby na ně svalovali vinu... a tím možnou jednotu dál oslabovali. Dnes ukazují na Romy, zítra to mohou být agenturní zaměstnanci, příště lidé, které konkurence na pracovním trhu vyhnala z jednoho regionu do jiného, „nezodpovědné“ svobodné matky... Rasismus a fašismus mají se *sjednocením dělnické třídy jako síly, která si je vědoma kolektivních zájmů, potřeb a která má vlastní, nezávislou politiku*, společně jen vzájemně hluboké nepřátelství.

⇒ Popasovat se se situací v Janově není určitě jednoduché: zatímco o pozadí Dělnické strany a fašistů a fašistek v/kolem ní víme dost, o situaci v Janově a Litvínově máme obraz jen rozostřený. Jak silné jsou tam mafiánské struktury? Jaké jsou vztahy mezi starousedlými Romy a sestěhovanými? Kde pracují janovští, kteří mají práci? Kdo pracuje v rafinérce? Tak jako vždy platí: aby mohla být jakákoli odpověď pádná, aby mohla „bolet“, aby byla relevantní pro konkrétní lidi v konkrétním čase, musí vycházet z poznání konkrétní reality ve všech ohledech. Nesmí sázet na ideologické proklamace *žádného* druhu.

⇒ Navíc, nebojuje se jen v Janově – prostor a výzev máme na svých pracovištích, na svých školách, ve svém regionu spousta. Tam všude je terén pro vytváření kontaktů, výměnu zkušeností, diskusi, *rozpoznávání šancí* na *smysluplnou intervenci*. (A blízkící se ekonomické problémy pro nás přinesou výzev i rizik víc.) Nejspíš drobné, ale promyšlené a kontinuální kroky tímto směrem jsou možná méně vidět než spektakulární akce a apely, ale reálný vliv na sociálním terénu je to, co se počítá. A speciálně dnes, kdy bohužel nejde o masové mobilizace, má přínos i ta sebemenší sebe-organizovaná aktivita – i ona se může zúročit.

⇒ Čím sebevědomější, silnější a jednotnější je třída, tím spíše může rasistickému lákání odolat. Rasistické tendence mohou snáze sbírat body tam, kde je třídní kolektivita a solidarita rozbitá.

⇒ Proto je důležité snažit se přispívat k tomu, aby si takovou kolektivní tvář a moc naše třída vybudovala – nikdy nespoléhat na stát, politiky (jejichž „angažovanost“ se vyčerpala laciným posbíráním bodíků loni na výročí Křišťálové noci), na nevládní organizace či romskou elitu, která se uchází o to, aby to byla ona, kdo bude Romům rozdělovat peníze na sociální dávky.

Bez iluzí: to vše je *určitě běh na dlouhou trať* a v cestě mu nepochybně stojí spousta překážek, včetně rasistických a jiných předsudků. Ale jedině tak se *skrze vybudování politicky autonomní třídy* můžeme přiblížit zničení kapitalistických společenských vztahů i zničení fašismu, který je jejich obráncem.

prosinec 2008

Kolektivně proti kapitálu - KPK (ČR, SR)

protikapitalu.org